

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/486/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413221888
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413221888.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: U. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., O. XX, proti žalovanému: CASH COLLECTORS SK, s. r. o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s návrhom na odklad vykonateľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. februára 2014 č. k. 4C/244/2013-226, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 81,74 eura právneho zástupcovi žalovaného Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 809,74 eura k rukám právneho zástupcu žalovaného do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 40 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní) a zistením, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2011-6252, vydaného dňa 05. 06. 2013. Tento rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 06. 08. 2013. Žalobca mal teda v 30-dňovej lehote po doručení rozsudku podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá 30-dňová lehota začala žalobcovi plynúť dňa 07. 08. 2013 a uplynula dňom 05. 09. 2013. Žalobca podal žalobu na pošte dňa 09. 09. 2013, čo je zrejmé z poštovej pečiatky poštovej prepravy. Žalobca tvrdil, že podal elektronicky žalobu na adresu súdu prvého stupňa podatelnaOSNZ@justice.sk, keďže nedisponuje ZEP, doplnil elektronickú žalobu v lehote 3 dní od jej podania na pošte originálom podania. Súd na základe dotazu na internetový portál Zoznam.sk zistil, že z elektronickej pošty žalobcu miroslav.gujber@zoznam.sk bola odoslaná správa na podatelnaOSNZ@justice.sk, predmet správy bol žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku a príloha žaloba.doc. Na základe tejto správy bolo prešetrené, či naozaj takáto žaloba v elektronickej podobe bola tunajšiemu súdu doručená, preto súd urobil dotaz na Ministerstvo spravodlivosti SR, sekcia informatiky a riadenia projektov, odbor prevádzky informačných systémov, ktorý súdu oznámil, že z e-mailovej adresy žalobcu miroslav.gujber@zoznam.sk bola dňa 05. 09. 2013 odoslaná správa na adresu podatelnaOSNZ@justice.sk, ale systémy MS SR túto správu nepustili ďalej, lebo adresa, z ktorej to bolo poslané, bola vyhodnotená ako nevyžiadaná pošta. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe, aj keby bola dôvodná, nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podanie žalobcu nebolo doručené včas a riadne na súd, bolo doručené len na MS SR. Súd pri rozhodovaní o otázke včasnosti podania žaloby elektronickými prostriedkami vychádzal aj z rozhodnutia NS SR č. k. 6Cdo/147/2013 zo dňa 28. 05.

2013. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal ich náhradu sumou 809,74 eura.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie elektronickými prostriedkami (e-mailom) bez zaručeného elektronického podpisu, v ktorom sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové konanie, alternatívne zmeniť výrok a žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovieť. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne skutkové zistenia, na základe vykonaných dôkazov nesprávne právne posúdenie vecí, porušenie ústavného práva na súdnu ochranu a práva na ochranu spotrebiteľa a odňatie možnosti konať pred súdom. Súd podľa neho neakceptoval žalobcove podanie návrhu, ktoré podal elektronickým podaním (odoslané v posledný deň lehoty 05. 09. 2013 z emailovej schránky miroslav.gujber@zoznam.sk do podatelnaOSNZ@justice.sk ako bolo preukázané šetrením súdu) a ktoré následne doplnil v trojdňovej lehote (pondelok 09. 09. 2013). Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, pretože vo vyjadrení vedúcej oddelenia informatiky na Krajskom súde v Nitre sa uvádza, že z mailovej adresy miroslav.gujber@zoznam.sk bol doručený mail na adresu podatelnaOSNZ@justice.sk dňa 05. 09. 2013. Pritom je úplne irelevantná skutočnosť, že systém MS SR z oficiálnej kontaktnej adresy súdu podatelnaOSNZ@justice.sk mail ešte niekde ďalej preposiela v rámci tohto systému a či ho niekde inde doručí, a kedy ho tam doručí, alebo či ho tam dokonca nedoručí. Pokiaľ bol mail doručený na podatelnaOSNZ@justice.sk, tak tým bol aj formálne v zmysle OSP doručený aj Okresnému súdu Nové Zámky. Podľa žalobcu nemôže byť na ujmu účastníka, ak v dôsledku technickej príčiny nie je doručený e-mail do oficiálnej e-mailovej schránky plniacej funkciu podatelne súdu, obzvlášť, ak príčiny nedoručenia sú na strane štátu. Žalobca má ďalej za to, že z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami je ustanovenie prepadnej lehoty 30 dní priamo v rozpore s čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS. V tejto súvislosti poukázal na závery Súdneho dvora EÚ vo veci COFIDIS (C-473/00), v ktorom súd obdobnú právnu úpravu vyhlásil za rozpornú s európskym právom. V prípade, ak sa súd nestotožní s názorom žalobcu, navrhol aby v súlade s čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ odvolací súd obligatórne podal Súdnemu dvoru nasledovné prejudiciálne otázky:

1. Bráni čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS právnej úprave, o akú ide vo veci samej, založenej na stanovení prepadnej lehoty 30-dňovej lehoty limitujúcej uplatnenie práva spotrebiteľa na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a tiež uplatnenie práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, najmä neprijateľnou rozhodcovskou doložkou?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, má sa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v súlade s čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS vykladať tak, že sú má aj po uplynutí 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku konať o žalobe spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a rozsudkom naplniť čl. 6 ods. 1 citovanej smernice?

Odvolanie podané elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu bolo písomne doplnené dňa 25. 04. 2014. Okrem písomného vyhotovenia odvolania zaslal žalobca súdu aj doplnenie odvolania, v ktorom namietal, že rozsudok je v rozpore s ustanovením § 57 ods. 3 OSP. Poukazoval tiež na absurdnosť rozhodnutí Okresného súdu Nové Zámky i Najvyššieho súdu SR o tom, že nie je pre zachovanie lehoty rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu. Je podľa neho neobhájiteľný rozdielny postoj predmetných súdov k tomu, čo je rozhodujúci okamih pre zachovanie lehoty v prípade tradičného podania v listovej zásielke Slovenskou poštou (keď rozhodujúci je okamih odoslania, odovzdania na prepravu na pošte) a v prípade podania cez e-mail (okamih doručenia). Takýto odlišný postup súdu v rovnakej veci je diskriminačný voči účastníkom konania a nie je preň žiadny objektívne uznateľný dôvod. Žalobca mal za to, že z § 57 ods. 3 OSP je zrejmé, že ak v posledný deň lehoty dňa 05. 09. 2013 podanie (žalobu v e-maile) odovzdal orgánu, ktorý ho má povinnosť doručiť (t.j. jeho poskytovateľ služieb elektronickej pošty - Zoznam.sk), tak lehotu stihol, bez ohľadu na to, kedy tento orgán podanie reálne doručí súdu a či ho vôbec doručí. On si svoju procesnú povinnosť splnil a jeho zodpovednosť končí odovzdaním podania doručovaciemu orgánu, keďže následné (ne)doručenie súdu už nemôže ovplyvniť. Tak, ako je ustanovenie § 57 ods. 3 OSP akceptované v súdnej praxi pre písomné podania odovzdané na doručenie Slovenskou poštou ako tradičným orgánom, tak isto musí byť toto ustanovenie akceptované aj pre elektronické podania doručované „orgánmi“, ktorými sú poskytovatelia služieb elektronickej pošty, ako bol v predmetnom prípade Zoznam.sk (dcérska firma patriaca štátnemu Slovak Telekom, a. s.). Automatizovaný

informačný systém, ktorý používa súd odmietol prijať jeho e-mailovú žalobu, lebo bol nastavený tak, aby časť mailov podľa nejakých neznámych kritérií odmietal prijať. Zdôraznil preto, že odmietnutie prijať mail na základe prednastavených všeobecných kritérií nezohľadňujúcich konkrétny obsah jednotlivých mailových zásielok je neprijateľné použitie prezumpcie viny v praxi a diskriminácie. Súdby by nemali odmietaať prijaať žiadne podanie, ani listové, ani e-mailové. Napokon žiadal žalobca preskúmaať výšku trov konania priznaných žalovanej strane, pretože sú podľa neho vyššie, ako predpisuje príslušná vyhláška.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v tom zmysle, Zoznam.sk nie je podľa neho osobou, ktorá má povinnosť doručiť podanie, pretože žalobca bol prevádzkovateľom portálu Zoznam.sk upozornený na možnosť nedoručenia e-mailu, v čase odosielania e-mailu z adresy miroslav.gujber@zoznam.sk nebol prevádzkovateľ portálu Zoznam.sk osobou zapísanou do zoznamu poštových podnikov vedenom Úradom pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a odoslanie e-mailu nie je odovzdaním na prepravu v zmysle § 57 OSP. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 147/2013 zo dňa 28. 05. 2013 a sp. zn. 5 Cdo 241/2010, podľa ktorých je pre zachovanie lehoty podstatným okamihom doručenia e-mailu, nie jeho odoslanie. Podľa žalovaného je teda zrejmé, že účastník konania, ktorý v posledný deň lehoty zaslal podanie inak ako poštou alebo ho nedoručil osobne, či elektronickým podaním so ZEP, znáša riziko jeho neskorého doručenia spôsobeného technickými príčinami, ktoré nemohol ovplyvniť. Okrem toho námietka žalobcu, že ustanovenie prepadnej lehoty 30 dní je z pohľadu ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v priamom rozpore s čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS, je právne úplne irelevantná a toto tvrdenie žalobcu absurdné. Pretože procesné lehoty súd dôležité pre naplnenie princípu právnej istoty a stability vzťahov. Taktiež rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci COFIDIS s prejednávanou vecou nijakým spôsobom nesúvisí. Rozhodovacia prax Súdneho dvora EÚ je ustálená v tom, že nezasahuje do procesných predpisov členských štátov. S ohľadom na to, podanie prejudiciálnej otázky nie je podľa žalovaného potrebné ani účelné. K doplneniu odvolania žalobcu uviedol, že v posudzovanom prípade bolo prvostupňovým súdom preukázané, že elektronické podanie doručené nebolo, a teda ho ani nebolo možné doplniť v zmysle § 57 ods. 3 OSP. Podanie, ktoré bolo podľa žalobcu doplnením podania, bolo z pohľadu OSP a prvostupňového súdu samostatným podaním a ako také bolo podané po uplynutí 30-dňovej zákonnej lehoty. Záverom žalovaný k trovám konania uviedol, že pri určovaní tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby postupoval v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. K trovám právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby si právny zástupca žalovaného pripočítal aj náhradu za stratu času zvýšenú o DPH a cestovné náhrady. Žiadal priznať trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 81,74 eura, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné podanie na súd) v sume 60,08 eura, náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) v sume 8,04 eura, zvýšených o 20 % DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP - Občianskeho súdneho poriadku - zákon č. 99/1963 Zb.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a prihliadajúc na splnenie podmienok odvolacieho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) OSP odmietnuť ako podané oneskorene, v dôsledku čoho potom už odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa preskúmavať nemohol.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Podľa § 204 ods. 1 prvej vety OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 42 ods. 1 OSP podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

V danom prípade bol predmetný rozsudok doručený žalobcovi poštou dňa 07. 04. 2014. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie elektronickými prostriedkami (e-mailom) bez zaručeného elektronického podpisu. Odvolanie bolo odoslané z mailovej schránky miroslav.gujber@zoznam.sk dňa 22. 04. 2014 v čase o 23.37 hod. Z aplikácie ePodania - Archívy Okresného súdu Nové Zámky odvolací súd zistil, že predmetné podanie žalobcu bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 23. 04. 2014 v čase o 02.44 hod. Písomné doplnenie odvolania podaného elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu podal žalobca na prepravu dňa 25. 04. 2014.

Žalobcovi začala 15-dňová zákonná odvolacia lehota plynúť odo dňa nasledujúceho po doručení napadnutého rozsudku, t. j. od 08. 04. 2014 a márne jej uplynula dňa 22. 04. 2014, v dôsledku čoho odvolanie podané elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu na emailovú adresu prvostupňového súdu dňa 23. 04. 2014 v čase o 02.44 hod. (bez žiadosti o odpustenie zmeškania odvolacej lehoty) bolo podané oneskorene a muselo byť preto ako oneskorene podané odmietnuté.

Účastníci s výnimkou úkonov urobených bezprostredne priamo pri konaní na súde robia procesné úkony formou podaní. Kým ustanovenie § 41 ods. 1 OSP dáva v zásade účastníkom možnosť voľby formy, akou úkon urobia, ustanovenie § 42 OSP obsahuje výpočet možností, akými môže podania obsahujúce ich úkony urobiť. Úkon môže účastník urobiť ústne do zápisnice, písomne alebo elektronickými prostriedkami a faxom. Keďže pri všetkých procesných úkonoch ide o úkony adresované, ich účinky nastávajú tým, že sa dostanú do sféry adresáta, teda súdu. Občiansky súdny poriadok však nestanovuje všeobecné pravidlo pre určenie, kedy (ktorým okamihom) sa úkon voči súdu považuje za urobený (kedy došiel adresátovi). Spôsob dôjdenia na súd je daný a vyplýva z charakteru formy (spôsobu), akým môže byť úkon urobený. Napríklad pri úkonoch urobených písomnou formou (tam, kde je obsah úkonu zachytený písomnou formou na hmotnom podklade) je to dodaním hmotného nositeľa písomného prejavu súdu (prevzatím pracovníkom súdu povereným ich preberaním). Pri osobnom doručení je to odovzdanie podania do podateľne, pri doručovaní poštou prevzatím podania nato povereným pracovníkom na pošte alebo prevzatím od doručovateľa na súde. Pri doručovaní faxom nedochádza k priamemu doručeniu hmotného podkladu, ale k prenosu jeho obrazu cestou telekomunikačnej siete do prijímacej faxovej stanice, kde dôjde k jeho následnému opätovnému vytlačeniu na materiálnom podklade. Takýto úkon je súdu doručený dôjdením faxového dokumentu do faxovej stanice súdu. Úkon robený ústne do zápisnice je účinne urobený spísaním zápisnice a jej podpísaním. Ustanovenie § 42 ods. 1 OSP umožňuje robiť aj také podania, ktoré boli urobené elektronickými prostriedkami. Elektronickou formou dochádza k prenosu úkonov, ktoré majú formu elektronických dokumentov. Citované ustanovenie ich rozlišuje na úkony opatrené zaručeným elektronickým podpisom a úkony, ktoré takýmto podpisom opatrené nie sú. Oba sú vytvárané a prenášané rovnakým spôsobom. Rozdiel je v stanovení postupu, akým sa má doplniť chýbajúci vlastnoručný podpis, ktorý je inak podstatnou náležitosťou každého úkonu určeného súdu (§ 42 ods. 3 OSP), prípadne, či podanie vôbec treba doplňovať. Elektronické podanie opatrené zaručeným elektronickým podpisom nemusí byť doplňované podpisom (dokument obsahuje elektronický podpis, ktorý sa len overuje). Elektronické podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré elektronickým podpisom opatrené nie je, musí byť do troch dní doplnené písomne.

Pri podaniach urobených elektronickými prostriedkami, ktoré nie sú opatrené elektronickým zaručeným podpisom, nie sú pochybnosti o tom, že sa za urobené považujú momentom, ako dôjdu na elektronickú adresu určenú pre súd, bez ohľadu na to, kedy bude došlý elektronický dokument spracovaný (vytlačenie zhmotnené, zaevidované, ďalej odoslané, atď.) za predpokladu, že budú v zákonnej lehote doplnené v prípadoch, keď to zákon stanovuje. Keďže elektronické adresy sú aktívne bez prerušenia 24 hodín denne, nie je možnosť robiť podania takouto formou obmedzená úradnými hodinami súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. februára 2012 sp. zn. 3 Obdo 7/2012).

Pre zachovanie lehoty nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu - i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu. O prijatí podania urobeného elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu podateľňa súdu pomocou aplikácie vydá potvrdenie, ktoré zároveň založí do súdneho spisu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 2SŽi/3/2012).

Odvolací súd aj s poukazom na vyššie uvedenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ bolo odvolanie žalobcu v elektronickej forme (e-mailom) na emailovú adresu prvostupňového súdu doručené dňa 23. 04. 2014 v čase o 02.44 hod., bolo to až po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Za rozhodný okamih pre posúdenie včasnosti podania odvolania považoval čas doručenia podania na príslušný súd. Je potom na zvážení účastníka konania, či pri doručovaní podania elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu je ochotný znášať riziko jeho neskorého doručenia.

Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, ako keby odvolanie nebolo podané. Nakoľko v skončenom konaní súd nemôže vydávať žiadne rozhodnutia, t.j. ani rozhodovať o prerušení konania, odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP bez toho, aby sa zaoberal odvolacími dôvodmi žalobcu, či návrhom žalobcu na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 81,74 eura. Žalovaný si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 81,74 eura za jeden úkon právnej služby (písomné podanie na súd) v sume 60,08 eura, náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) v sume 8,04 eura, zvýšených o 20 % DPH. Odvolací súd zistil, že trovy odvolacieho konania sú vyčíslené v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, keď základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby činí sumu 60,08 eura a režijný paušál za rok 2014 sumu 8,04 eura. Právny zástupca žalovaného zároveň preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto súd priznal odporcovi náhradu trov konania zvýšenú o uvedenú daň.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.